

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 7Er/704/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7706216749
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Mitterpák
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2019:7706216749.2

Uznesenie

Okresný súd Michalovce v exekučnej veci oprávneného Technické a záhradnícke služby mesta Michalovce, Partizánska 55, Michalovce, proti povinnému A. o vymoženie 318,66 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Dulinom, Exekútorský úrad Michalovce, Ľudovíta Štúra 12, takto

rozhodol:

I. Exekúciu **z a s t a v u j e**.

II. Súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Dulinovi náhradu trov exekúcie nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi JUDr. Stanislavovi Varoščákovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky, ktorú povinný nezaplatil, napriek tomu, že mu tak ukladá rozsudok sp. zn. 3T/104/2005 zo dňa 2.2.2006, ktorý vydal Okresný súd Michalovce. Okresný súd Michalovce následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) obdržal žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd po zistení, že podaný návrh spĺňa zákonné predpoklady § 44 ods. 2 Exekučného poriadku ho poveril vykonaním tejto exekúcie. Exekútorský úrad súdneho exekútora JUDr. Stanislava Varoščáka zanikol a jeho nástupcom sa stal súdny exekútor JUDr. Rudolf Dulina.

2. Podaním doručeným súdu dňa 27.4.2018 predložil súdny exekútor súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko v priebehu exekúcie zistil, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

3. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

6. Súd s poukazom na súdnym exekútorom vykonané šetrenie majetkových pomerov zistil, že povinný nedisponuje žiadnym exekučne postihnuteľným majetkom. Počas vedenia exekúcie sa nepodarilo vymôcť pohľadávku, nakoľko povinný nemá ani nemal žiadne finančné prostriedky na svojom účte v banke, ani nepoberal žiadne exekučne postihnuteľné príjmy, nie je vlastníkom motorového vozidla ani žiadnej nehnuteľnosti, resp. hnutel'ných vecí, z ktorých predajom by výt'azok presahoval náklady dražby, rovnako nemá voči nikomu žiadnu pohľadávku. Proti povinnému je vedených viacero exekučných

konaní. Za daného stavu je jasne preukázané, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie a ďalším výkonom exekúcie by dochádzalo len k zvyšovaniu trov exekúcie.

7. Súd v tejto súvislosti dodáva, že zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného nie je podmienené súhlasom oprávneného, ktorý môže mať výlučný záujem na pokračovaní exekúcie, napr. aj z dôvodu očakávania, že povinný v budúcnosti nadobudne nejaký majetok avšak takéto očakávanie musí mať reálny podklad. Ústavný súd Slovenskej republiky udáva (IV. ÚS 452/11), že podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu možno zastaviť na návrh alebo aj bez návrhu. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých všeobecný súd obligatórne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku) alebo na základe ktorých fakultatívne pristúpi k takémuto rozhodnutiu (§ 57 ods. 2 Exekučného poriadku) upravuje Exekučný poriadok podrobne, ustanovenie okamihu, kedy tak má alebo môže urobiť, nie je explicitne ustanovený. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offo skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania (IV. ÚS 252/04). Pre rozhodovanie o zastavení, resp. nezastavení exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia. Majetkové pomery povinného počas exekučného konania sa nezmenili a súdnym exekútorom nebol zistený majetok, na ktorom by bolo možné účelne vykonávať exekúciu.

8. Súd má s poukazom na vyššie uvedené okolnosti za preukázané, že v danom prípade je naplnený predpoklad § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, preto súd zastavil exekúciu z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

9. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

10. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

11. Podľa § 243j Exekučného poriadku, v exekučnom konaní začatom pred 1. aprílom 2017, ak sa exekúcia zastavila, môže súd rozhodnúť, že exekútor nemá nárok na náhradu trov exekúcie, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a to najmä ak exekútor pri výkone exekúcie nepostupoval v súlade so zákonom alebo ak nepredložil súdu vec na zastavenie podľa § 57 ods. 4 v znení účinnom do 31. marca 2017.

12. Podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

13. V zmysle citovaného § 243j Exekučného poriadku, súdu je daná možnosť nepriznať exekútorovi trovy exekúcie v exekučných konaniach začatých pred 1. aprílom 2017 v prípade, ak sa exekúcia zastavila a existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré takýto postup súdu odôvodňujú. Zákonodarca demonštratívne uviedol ako dôvod to, že exekútor pri výkone exekúcie nepostupoval v súlade so zákonom, čím sa má na mysli porušenie povinností vyplývajúcich implicitne z Exekučného poriadku alebo ak exekútor nepredložil súdu vec na zastavenie podľa § 54 ods. 4, t.j. bezodkladne po tom, ako nadobudol pochybnosti alebo zistil, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie. Prvým z uvedených dôvodov na nepriznanie trov exekúcie podľa § 243j môže byť taký postup exekútora, ktorým napríklad spôsobuje zbytočné prieťahy v konaní, alebo nekoná efektívne a hospodárne, čo je v rozpore s právom na súdnu ochranu garantovaným v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalším dôvodom pre nepriznanie trov exekúcie podľa § 243j je nepodanie návrhu na zastavenie exekúcie exekútorom bezodkladne po nadobudnutí pochybností alebo zistením dôvodov. V danom prípade ide síce o subjektívnu kategóriu (moment zistenia skutočnosti alebo nadobudnutia pochybnosti exekútorom), avšak objektívne zistiteľnú. Najčastejším príkladom takejto situácie je najmä smrť alebo zánik účastníka exekučného konania bez právneho nástupcu, čo je jednoducho zistiteľné z dostupných registrov a databáz, ku ktorým má exekútor prístup. Ďalším príkladom je zánik priznaného práva v prípade preklúzie, ku ktorej dochádza ex lege v zmysle príslušných zákonov.

14. Keďže dôvodom odôvodňujúcemu zastavenie exekúcie je nemajetnosť povinného, má súd za to, že súdny exekútor skúmal majetkové pomery povinného od roku 2006 (celkovo 12 rokov zisťovania majetkových pomerov povinného súdnym exekútorom), pričom na základe predloženého spisu súdneho exekútora vyplýva, že súdny exekútor najneskôr v roku 2012 (správa o stave exekučných konaní, ktorá sa nachádza v predloženej spise súdneho exekútora, ktorý má súd k dispozícii na nahliadnutie) mal vedomosť, že povinný je nemajetný, avšak návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného podal až v roku 2018 (po 6 rokoch).

15. Na základe toho, že od vzniku uvedenej skutočnosti (vedomosť o nemajetnosti povinného) prešla značná doba, súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky predpokladané § 243j Exekučného poriadku. Ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, a to že exekútor nepostupoval v exekúcii v súlade so zákonom, keďže nekonal hospodárne a bez zbytočných prieťahov, a zároveň nepodal návrh na zastavenie podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017). Preto súd súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v súlade s § 243j Exekučného poriadku nepriznal.

Poučenie:

1./ Proti výroku o zastavení exekúcie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

2./ Proti výroku o trovách exekúcie odvolanie nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).